

Svanučé

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Broj 5

Rujan - Listopad 2017

Hrvatsko izdanje Članci u ovom
broju uzeti su iz tekući broja
časopisa
„Svanuće“ na engleskom jeziku

*First-class postage paid at Rutherford,
NJ. Published by The Dawn Bible Students
Association, 199 Railroad Avenue, East
Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.*

Sent without cost overseas.
Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle

Almirante Brown 684, Monte
Grande C.P, 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute,
P.O. Box 402, Rosanna,
Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal
50088, Rio de Janeiro, RJ
CEP 20050-971

BRITISH ISLES: Associated
Bible Students, 102 Broad Street,
Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon,
British Columbia, V1T 8C2 Canada

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de
Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch
Bibelstudien- Vereinigung, Postfach
11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn),
199 Railroad Avenue, East Rutherford,
NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington,
#34, Serpentine Street, Richmond
Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora,
Associazione Studenti Biblici, Via
Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Nova nebesa i nova zemlja 2

Međunarodne Biblijske Studije

Sedam odabranih đakona 15

Filip i etiopski eunuh 17

Ananija nalazi Pavla iz
Tarza 19

Petar poslan Korneliju 22

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition

SEPT / OCT 2017

First Issue published December 2013

Printed in USA

Nova nebesa i nova zemlja

„Ta po obećanju njegovu iščekujemo nova nebesa i zemlju novu, gdje pravednost prebiva.“ 2 Petrova 3:13

ISKRENIM proučavateljima Biblije, obećanja Božja su od vitalne važnosti. Naročito je tome tako zato što svjedočimo previranjima, nesigurnosti i zlu koji su prisutni u cijelom svijetu u kojem živimo. Jedno od utješnih obećanja Biblije nalazi se u našem tekstu - da će Bog uspostaviti "nova nebesa" i "novu zemlju" u kojima će prevladati pravednost umjesto zla. Apostol Petar koristi simbolički jezik da opiše ovo obećanje, ali ukratko to znači da će po Božanskom autoritetu Krist na zemlji uspostaviti novu i pravednu vladu putem koje će biblijska obećanja mira "na zemlji" i "mir ljudima" biti slavno ispunjena.—Luka 2: 14

Početna riječ u našem tekstu - "ipak" ("ta") - vrlo je značajna. Ona pokazuje da su nova nebesa i nova zemlja koje je Gospodin obećao u suprotnosti s onim što je Petar govorio. Vraćajući se na prethodne stihove u poglavlju, razlog postaje vrlo jasan. On je prikazivao vrijeme uništenja i nevolja, rekavši da će "nebesa" i "zemlja" uminuti, i da će se "počela, užarena, raspasti."—vs. 10

Čak i ova slika uništenja ne daje nam puno značenje Petrovog korištenja riječi "ipak". Puna snaga te

riječi postaje očigledna tek kada čitamo stihove 3 i 4, koji su uvod u glavnu pouku poglavlja. Ova dva stiha glase: "Znajte ponajprije ovo: u posljednje će se dane pojaviti podrugljivi izrugivači; povodit će se za svojim požudama i pitati: "Što je s obećanjem njegova dolaska? [Grčki: *parousia*, znači „prisutnost"] Jer i otkad Oci pomriješe, sve ostaje kao što bijaše od početka stvorenja."

U Djelima Apostolskim 3: 20-22 isti je apostol Petar rekao da će nakon drugog dolaska Krista postojati "vremena uspostave svega" i da je ovo veličanstveno djelo obnove predloženo "ocima" od strane svih Božjih svetih proroka. Sada, u svojoj kasnijoj poslanici, Petar nas obavještava da će ga, kad se Gospodin vrati i njegova druga prisutnost postane stvarnost, netko ismijati. Ti ljudi neće vidjeti nikakve dokaze Kristove nazočnosti i zaključit će da sve stvari nastavljaju bivati istima kao što i jesu od stvaranja.

Kroz svjedočanstva proroka, oci Izraela vjerovali su da će dolazak Mesije rezultirati bogatim i trajnim blagoslovima mira, zdravlja i života. Jedan od dokaza o tome, koji je Petar citirao u svojoj propovijedi, bilo je obećanje Abrahamu da će se kroz njegovo "*Potomstvo ... sva plemena zemlje*" blagoslivljati. (Djela Apostolska 3:25, 1. Mojsijeva 12: 3; 22: 18) Stoga, oni koji vjeruju u ova obećanja koja su dana ocima, a koja je Petar ponovio, imaju pravo očekivati da će povratak Krista omogućiti da ovi obećani blagoslovi poteku u svijet.

Petar se slaže s ovim gledištem kad koristi riječ "ipak", jer nastavlja: "po obećanju njegovu iščekujemo nova nebesa i zemlju novu, gdje pravednost prebiva." Međutim, prije no što dođe do ove točke u svom nauku,

Petar nas podsjeća da postoje kataklizmička kretanja u svjetskim događanjima koja su prethodnica i priprema za blagoslove dostupne kroz nova nebesa i novu zemlju.

U predstavljanju ove obavijesti, Petar koristi prikaz i jezik koji je Isus upotrijebio u svom velikom proročanstvu koje se odnosi na vrijeme njegovog povratka i kraj sadašnjeg doba. Isus se prema vremenu njegove druge nazočnosti odnosio kao prema "danima Sina Čovječjega" i rekao je da će u tim danima biti "kao u dane Noine" i "u dane Lotove".—Luka 17: 26-30

Govoreći o tome, Petar kaže da su oni koji se rugaju i propituju obećanje njegove nazočnosti "dragovoljne neznalice", jer bi trebali imati na umu ove primjere prethodnog uništenja koje je Isus spomenuo u svom velikom proročanstvu. Tako nas Petar podsjeća na Noina vremena, govoreći: "...da nebesa bijahu odavna i da zemlja na Božju riječ posta iz vode i po vodi. Na isti način ondašnji svijet propade vodom potopljen."— 2. Petrova 3: 5, 6

Zatim apostol nastavlja otkrivajući nam smisao ovog prikaza kojeg je Isus koristio i obavještava nas da će u "Dan Gospodnji" sadašnja "nebesa trijeskom uminuti, počela se, užarena, raspasti, a zemlja i djela na njoj razotkriti." (vs. 10) Dakle, cjelokupni nauk kojeg Petar donosi očit je. Krist se vraća da uspostavi svoje kraljevstvo i da blagoslovi sve obitelji na zemlji. Međutim, kako bi to postigao, prvo djelo njegova povratka mora biti uništenje Sotoninog svijeta—"sadašnjih nebesa i zemlje".—vs. 7

SLIKOVNI JEZIK

U našem proučavanju Petrovog proroštva važno je shvatiti da on koristi izraze "nebesa", "zemlja" i

"počela" kao simbole različitih aspekata svjetskog poretka. Na primjer, u gore navedenim stihovima 5 i 6 govori o svjetskom poretku—nebesima i zemlji—koji je nestao u vrijeme poplave. Fizička nebesa i fizička zemlja nisu nestali. Bio je to svjetski poredak koji je postojao prije Potopa i koji je uništen. Iako je istina da su gotovo svi ljudi također poginuli, poanta koju Petar izvlači iz te katastrofe je važno shvaćanje da "Na isti način ondašnji svijet [grčki: *kosmos*, što znači "zadani poredak"] propade vodom potopljen."—vs. 6

Danas, mnogi proučavatelji proročanstva uvjereni su da sadašnja generacija ljudske rase svjedoči uništenju drugog svjetskog poretka i da je ono što se već godinama događa diljem Zemlje zapravo ispunjenje biblijskih predviđanja koja se odnose na ovo vrijeme. Oni vjeruju u biblijsko svjedočanstvo da sama zemlja "uvijek ostaje", ali također posvuda u raspadajućim sustavima svijeta, kaosu i općim previranjima društva, vide i kolaps onoga o čemu je apostol Pavao govorio kao o "opakom sadašnjem svijetu."—Propovjednik 1: 4; Galaćanima 1: 4

Isus je prerekao da će to rezultirati "velikom tjeskobom", tako teškom da, kad nebi bila prekinuta božanskim uplitanjem, "nitko se ne bi spasio." (Matej 24: 21, 22) Apostol Pavao, identificirajući isto opće razdoblje kao "Dan Gospodnji", rekao je da će u tom danu "iznenadna propast" zadesiti svijet "kao trudovi trudnicu."—1. Solunjanima 5: 1-3

Ova i druga proročanstva koja se tiču kraja sadašnjeg svjetskog poretka precizno opisuju ono što proučavatelji Biblije uočavaju. Prvi značajan grč razaranja započeo je 1914. godine i rezultirao je rušenjem gotovo svih nasljednih vladara Europe. Drugi

svjetski rat rezultirao je daljnjim slabljenjem tkiva civilizacije.

Od tog vremena, bezbrojni ratovi, veliki i mali, izbijali su diljem svijeta. Mnogi od njih još i danas traju. Dodajmo tome sve veće moralno propadanje svijeta, religijski ekstremizam, politički kaos, ekonomske neizvjesnosti i sveprisutnu prijetnju nuklearnim ratom. Čovječanstvo je pri kraju svojih mogućnosti da riješi ove probleme. Doista, velika tjeskoba koju je Isus predvidio sasvim sigurno je pred nama.

Razorni potencijal sadašnjeg svjetskog stanja je vrlo velik. Možemo se upitati da li Petrovo upućivanje na "užarenost" koja uzrokuje rastapanje počela sadašnjeg svjetskog poretka upućuje na ideju doslovne devastacije. U ovom vremenu velike tjeskobe, "kao što nije bilo od početka svijeta", sasvim je sigurno kako će biti široko rasprostranjenog razaranja, bez obzira na načine na koje bi to moglo biti izvedeno. Međutim, mi smatramo da Petar govori uglavnom simboličkim jezikom.

DUHOVNI I ZEMALJSKI SIMBOLI

Simbolizam se u Bibliji koristi zbog svoje prikladnosti u ilustraciji predmeta rasprave. U svakoj civilizaciji koju je utemeljio čovjek postoje dva važna aspekta, koja su u Bibliji simbolički opisana kao "nebesa" i "zemlja". Kao što znamo, sav život na doslovnoj zemlji podložen je na ovaj ili onaj način utjecajima djelovanja nebesa. Naša doba, naše godine, naši dani i naše noći, sve je pod kontrolom nebesa.

Budući da je čovjek stvoren na sliku Božju, on je po prirodi biće koje se klanja i koje ovisi o višoj moći. Iako je ljudska rasa u velikoj mjeri otuđena od istinskog Boga, Stvoritelja, narod je kroz povijest poštovao

vjerske utjecaje. U nekim je slučajevima to značilo različite vrste bogova, a u drugim, građanske vlade postavljene su kao objekti dubokog štovanja i obožavanja.

Upravo je ovaj aspekt svake civilizacije, ili svjetskog poretka, taj koji se u Bibliji simbolizira nebesima, dok je slika zemlje organizirano društvo koje je više ili manje podložno tim simboličkim nebesima. To je ta kombinacija koju Petar opisuje kao "svijet" ili *kosmos*, kako stoji u grčkom jeziku. Dakle, kad Petar govori o nebesima i zemlji koji nestaju, i počelima koja se tope žarkim usijanjem, on nam ne govori da stvarno sunce, mjesec i zvijezde na nebesima te fizičku zemlju sa svim njenim elementima treba uništiti.

Riječ "počelo", kako ga koristi Petar, otkriva nam ono na što je mislio, a prevedena je iz grčke riječi koja označava "zadani poredak". Apostol Pavao koristi istu riječ kad, u pismu upućenom kršćanima u Galatiji, govori o vraćanju ka "nemoćnim i bijednim počelima" (Galaćanima 4, 9). Ovdje on upućuje na uredbе starog Mojsijevog zakona, po kojima su kršćani slobodni. Radi se o tome da je Pavao koristio tu riječ kako bi opisao uredbе i običaje—elemente—kojima je nekoć upravljano narodom, a Petar koristi pojam na isti način.

Petrovo upućivanje na počela nebesa i zemlje, međutim, puno je opsežnije. To je zato što on govori o svim ljudskim zakonima, moralima, običajima, stajalištima, vjerskim i građanskim, kojima se vijekovima upravlja društvenim poretком, te nam govori nam da će se u "Dan Gospodnji" oni "užareni raspasti".

Bez da su to shvaćali, ljudi koji su imali uvid u značenje krucijalnih događaja tijekom prošlog stoljeća

su te događaje opisivali kao "požar". U vrijeme Prvog svjetskog rata, predsjednik Woodrow Wilson je rekao: "Svijet je zahvaćen požarom." Kad je započela druga globalna borba, drugi državnik ga je nazvao "sveopćim požarom". Taj simbolizam slobodno se koristi u proročanstvima koja predviđaju kraj sadašnjeg svjetskog poretka.

To simbolično topljenje počela, naravno, rezultira velikim fizičkim uništenjem. Veliki dijelovi mnogih zemalja bili su svedeni na ruševine u vrijeme ratova, revolucija i terorizma koji su tijekom tog procesa taljenja mučili svijet. Značajnije od toga, međutim, bilo je topljenje društvenih, političkih, vjerskih i moralnih počela, koja su stoljećima promatrana kao mjerila stabilnosti. Gradovi i mjesta su obnovljeni, ali naponi za obnovom drugih počela ovog svjetskog poretka nisu uspjeli.

Uznemirenost, strah i opća zbunjenost rezultat su svih ovih topljenja počela sadašnjeg svijeta. Milijuni su ljuti i razočarani nesposobnošću svojih vođa da osiguraju mir i sigurnost koje smatraju svojim pravom. Bez obzira na razinu stabilnosti koja je postojala u prošlosti, čini se da mnogi takozvani čelnici društva smatraju da su ranija društva bila utemeljena na zastarjelim zakonima, običajima i stajalištima. Kao rezultat toga, opći zakon i red, poštivanje bližnjih, tolerancija različitih mišljenja, brzo nestaju sa zemlje. Svi ovi uvjeti čini se ukazuju na to da se topljenje počela ovog svijeta kreće prema zaključku o kojem govori Petar—nestajanje postojećeg poretka.

RAZNA POČELA

Kao što je navedeno u prethodnim stavcima, sadašnji se poredak sastoji od mnogih počela, i vjerskih i građanskih. Nisu sva počela zla u cijelosti, unatoč sadašnjim svjetskim uvjetima. U mjeri u kojoj su etički i moralni standardi Biblije bili prihvaćeni među ljudima, oni su od njih imali koristi, kao i njihovi vođe. Međutim, pozitivni primjeri postaju sve rjeđi u usporedbi s povećanom degradacijom društva koju danas vidimo. Stoga, kad Pavao govori o našem svijetu kao "zlom svijetu", to znači da u cjelokupnoj slici prevladava zlo.

Na ovom svijetu postoje mnoga vjerska počela: kršćanstvo; islam; hinduizam; ateizam—to su samo neke od najznačajnijih grupa. Postoje i mnoga građanska počela: radna; kapitalna; socijalna; moralna; politička; poslovna i gospodarska. Nije potrebna posebna pronicljivost kako bismo shvatili da danas među tim različitim počelima postoje štetna trenja, pa čak i nasilje, i da smo u velikoj mjeri izgubili svaku bivšu koheziju i toleranciju jednih prema drugima koja je, u proteklim stoljećima, držala tkivo ovog svijeta zajedno.

Značajan je i sve veći trend u cijelom svijetu prema slabosti u pridržavanju zakona, morala i etičnosti općenito. Lokalni, nacionalni i međunarodni zakon krši se uz minimalan izgovor. Vlade i njihove vođe zaboravljaju svoja obećanja i odgovornosti. Ti primjeri nevjere sežu u zajednice, pa čak i u kućanstva, uzrokujući da mnoštvo postupno gubi poštovanje prema časnim načelima koja su nekad poštivali.

Postoje plemeniti izuzeci od ovog trenda. Mi ovdje opisujemo opće događaje, a oni slijede u suštini isti obrazac diljem svijeta. U ovoj zemlji, kao i u drugima, časni muškarci i žene ulažu ogromne napore da zadrže plimu socijalnog, političkog, moralnog i

ekonomskog propadanja, ali sveukupno, rezultati su slabi.

POLJULJANA NEBESA

Među brojnim znakovima kojima je Isus nagovijestio doba svoje druge prisutnosti i svršetka svijeta bio je i taj da *"sile će se nebeske poljuljati."* (Luka 21: 24-26) On je pretekao da će zbog toga strah ispuniti ljudska srca. Kako se istinitim ovo pokazalo! Kad bi danas ljudi svih naroda vjerovali da bi vjerska počela društva mogla, kroz cjelovito vodstvo, pomoći u rješavanju aktualnih problema svijeta, kako li bi se brzo uklonili njihovi strahovi.

Međutim, oni znaju da je to nemoguće. Neka od najprihvaćenijih religijskih počela svijeta podupiru nasilje kao dio svoje vjere. Druga sve prihvaćenija počela su ateistička po prirodi, tako da imaju malo ili nimalo poštovanja za bilo kakve vjerske koncepte u svijetu oko sebe. Čak i među nekim od tradicionalnijih zapadnih religija, sve je veći nedostatak obzira i poštivanja načela pravednosti. Jasno možemo vidjeti da su sile i utjecaji religijskog svijeta, simboličnih nebesa, poljuljani do srži.

Skupine lojalnih muškaraca i žena u crkvi sudjeluju u nadobudnim raspravama i donose odluke koje ukazuju na ono što oni misle da bi vodstva njihovih zemalja trebala raditi u različitim situacijama, ali ih se prati s malo pozornosti. Čak i među onima koji ispovijedaju vjersku pripadnost, velika većina ne odlučuje se uključiti. Na primjer, u Sjedinjenim Državama više od 80% ljudi tvrdi da ima neku vjersku pripadnost, ali samo 20% kaže da pohađa vjerske obrede s bilo kojim stupnjem redovitosti. S gledišta vjerskog

sudjelovanja u mnogim drugim zemljama situacija jednako obeshrabruje.

Ukazujemo na ovu sliku ne zato da bismo kritizirali ili osuđivali religijska počela sadašnjeg svijeta, već zato da bismo usmjerili pozornost na činjenice i stanja koji ispunjavaju biblijska proročanstva o događajima koji će se pojaviti s krajem sadašnjeg doba. Srećom, ova će stanja uskoro završiti, oslobađajući put uspostavi od Boga obećanih novih nebesa i nove zemlje.

NOVA NEBESA I NOVA ZEMLJA

Istodobno s topljenjem različitih počela današnjeg svijeta došlo je do posebnog povećanja znanja u svim područjima istraživanja. I ovo je također dio proročanstva u Svetom pismu. Danijel je, kad je govorio o "vremenu tjeskobe" i "vremenu svršetka", rekao da će tada "mnogi tumarati, a znanje će se povećati." (Danijel 12: 1, 4) Samo jedan od mnogih primjera ovoga dogodio se u području medicinske znanosti. Izvanredan napredak je postignut, osobito u zapadnom svijetu, u iskorjenjivanju bolesti, liječenju bolesti i preventivnoj skrbi. Prosječni životni vijek u mnogim zemljama utrostručio se od kraja devetnaestog stoljeća.

To ne znači da će sam čovjek pronaći put za vječni život. Moć života se održava pod božanskom kontrolom, a blagoslov vječnog života doseći će ljudi samo kroz nova nebesa i novu zemlju koju je Bog obećao. Kako li će mnogobrojni Božji obećani blagoslovi biti! Mir—univerzalni i vječni—bit će jedan od njih. Zajedno sa svojim vjernim suradnicima, Krist Isus će biti pravedan vladar tog novog svjetskog poretka. Umro je za svoje podanike kako bi im mogao dati zdravlje i život. (1. Petrova 3: 18; Izaija 53: 4-6, Ivan 6:

51, Rimljanima 5: 6-8) Dakle, Krist će vladati, ne preko umiruće rase, već preko rase kojoj će biti dana mogućnost da se obnovi do savršenstva, mentalno, moralno i fizički, i živi zauvijek.—Luka 19: 10; Djela Apostolska 3: 21; 1. Timoteju 2: 3-6

Zašto je, mogao bi se netko upitati, to novo kraljevstvo, taj novi svjetski poredak, opisan u Bibliji kao nova nebesa i nova zemlja? To je iz istog razloga iz kojeg su simbolički opisani i svijet prije Potopa i ovaj "trenutni zli svijet". Božji novi svijet također će imati svoje duhovne i materijalne aspekte. Krist, zajedno sa svojom crkvom, bit će duhovni vladar u novim nebesima—izvor pravednih i svetih elemenata u tom novom svijetu. "Crkvena" vrsta sastoji se od onih koje je Pavao opisao, koji trpe s Kristom, kako bi i oni mogli zajedno s njim kraljevati.—Rimljanima 8: 17; 2. Timoteju 2: 12; Otkrivenje 20: 6

Kristova vrsta, Isus i Crkva, vršit će vladajuću vlast kroz ljudske predstavnike. To će, vjerujemo, biti uskrslu drevni proroci i drugi vjernici onih prošlih doba. Za početak će je sačinjavati pravedni predstavnici i učitelji nove zemlje. Postupno, međutim, svi voljni i poslušni ljudi će postati povezani s tim "knezovima" u svjetskom poretku temeljenom na počelima mira i pravednosti. Pod utjecajem ovih počela, "Iz koljena u koljeno naviještati će ime tvoje, hvalit će te narodi u vijeke vjekova."— Psalmi 45: 16, 17

Kao što objašnjava psalmist, ti "knezovi" trebaju biti oni koji su nekada bili "oci" u Izraelu. Što se tiče njihovog položaja u novom Božjem svjetskom poretku, Isus je rekao da će ljudi doći s istoka, zapada, sjevera i juga i "sjesti" s Abrahamom, Izakom i Jakovom, i svim

prorocima. (Luka 13: 28, 29) Ovo ukazuje na to da će ti vjerni oci biti prepoznati od cijelog čovječanstva kao njihovi učitelji pod Kristom.

Duhovne i zemaljske faze Božjeg kraljevstva, nova nebesa i nova zemlja također su simbolički opisane kao "Sion" i "Jeruzalem". Prorok Izaija koristi ovaj simbolizam govoreći: "nagrnut će mnoga plemena i reći: "Hajde, uziđimo na goru Jahvinu, pođimo u dom Boga Jakovljeva! On će nas naučiti svojim putovima, hodit ćemo stazama njegovim. Jer će iz Siona zakon doći, iz Jeruzalema riječ Jahvina".—Izaija 2: 3

To će se zbiti jer će Božji pravedni zakoni biti objavljeni ljudima i primijenjeni, te će pravednost prevladati i zavladata u obećanim novim nebeima i novoj zemlji. U svim krajevima svijeta to će rezultirati prekivanjem "mačeva u plugove" i "kopanja u srpove", jer "Neće više narod dizat' mača protiv naroda nit' se više učit' ratovanju."—vs. 4

Pojedinačno, to će značiti da će svaki čovjek živjeti "pod lozom vinovom, pod smokvom svojom, i nitko ga neće plašiti. To rekoše usta Jahve nad vojskama." (Mihej 4: 4) Stanovanje pod vlastitom vinovom lozom i smokvama sugerira mir, ekonomsku sigurnost i prosperitet. Trenutno je svijet ispunjen strahom od budućnosti. Međutim, nitko se neće bojati jer će svi shvatiti da je uspostavljen novi svjetski poredak u kojem je božanski Krist središte—pravedni vladar, "Otac vječni" i "Knez mironosni".—Izaija 9: 6, 7

Referencu apostola Petra, u našem uvodnom tekstu Božjeg obećanja o novim nebesima i novoj zemlji, prvi je dao Izaija. On je prorokovao: "Jer, evo, ja stvaram nova nebesa i novu zemlju. Prijašnje se više neće spominjati niti će vam na um dolaziti. Veselite se i

dovijeka kličite zbog onoga što ja stvaram; ... U njemu više neće biti novorođenčeta koje živi malo dana ni starca koji ne bi godina svojih navršio: najmlađi će umrijet' kao stogodišnjak, a tko ne doživi stotinu godina prokletim će se smatrati. Gradit će kuće i stanovat' u njima, saditi vinograde i uživati rod njihov. Neće se više graditi da drugi stanuju ni saditi da drugi uživa: vijek naroda moga bit će k'o vijek drveta, izabranici moji dugo će uživati plodove ruku svojih."—Izaija 65: 17-22

Na otoku Patmosu, apostol Ivan vidio je ispunjenje ovog obećanja. Dok proročanstvo dano preko Izaije objavljuje da u novim nebesima i novoj zemlji više neće biti "novorođenčeta koje živi malo dana", Ivan je dao sveobuhvatniji pogled na to uvjerenjem da "smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer – prijašnje uminu."—Otkrivenje 21: 1-4

Nastavimo, dakle, dalje tražiti obećana nova nebesa i novu zemlju. Upravo to novo kraljevstvo i njegova vlast otklonit će sadašnje zbunjujuće probleme griješne i umiruće rase. S tom nadom pred nama, shvatiti ćemo značenje događaja koji uzrokuju rastapanje počela sadašnjeg svjetskog poretka i nećemo biti uznemireni zbog ishoda. Doista, kako je Isus poučio, podignut ćemo glave, znajući da se naše "otkupljenje približava." - Luka 21: 28.

Sedam odabranih đakona

***Ključni redak: „De
pronađite, braćo,
između sebe sedam
muževa na dobru
glasu, punih Duha i
mudrosti. Njih ćemo
postaviti nad ovom
službom.“
Djela Apostolska 6: 3***

***Izabrani tekst:
Djela
Apostolska 6:1-8***

U **DANIMA** rane crkve, udovice, općenito govoreći, nisu imale nikakav dohodak i često su bile ovisne o milostinji za svoje materijalne potrebe. U tom smislu "Židovi grčkog jezika stadoše mrmljati protiv domaćih Židova što se u svagdanjem služenju zanemaruju njihove udovice." (Djela Apostolska 6: 1) Grci su bili kršćani koji su govorili grčkim jezikom i nisu bili Židovi po rođenju. Ne vjerujemo da je situacija opisana u prethodnom stihu uzrokovana bilo kojom namjernom pristranosti ili zanemarivanjem grčkih udovica. Točnije, razlike u jeziku i kulturi između Grka i Hebreja mogle su stvoriti zbunjenost i nesporazum među braćom.

Kad im je to pitanje privuklo pažnju, apostoli su ga odmah postavili pozivajući "mnoštvo učenika i rekoše: Nije pravo da mi napustimo riječ Božju da bismo služili kod stolova. De pronadite, braćo, između sebe sedam muževa na dobru glas, punih Duha i mudrosti. Njih ćemo postaviti nad ovom službom."—vss, 2, 3

Ovaj se prijedlog apostola "svidje svemu mnoštvu pa izabraše Stjepana, muža puna vjere i Duha Svetoga, zatim Filipa, Prohora, Nikanora." (vs. 5) Zanimljivo je napomenuti da su sedam izabranih od strane mnoštva imali grčka imena. Ovdje vidimo mudrost bratske zajednice u ranoj Crkvi, u kojoj namjerno odabiru sedmero ljudi koji su bili Grci, koji bi mogli bolje prepoznati i govoriti o specifičnim potrebama grčkih udovica.

Naredna lekcija koju možemo naučiti iz ovog prikaza jest ta da svaka odvojena crkva, ili "eklezija", smatra Gospodina kao svoju Glavu. (Efežanima 5: 24; Kološanima 1: 18) Stoga svaka zajednica Gospodinovog naroda treba težiti priznavanju volje Glave u odnosu na sve svoje poslove. Zato je vrlo bitno da o svim glavnim stvarima neke eklezije treba odlučiti zajednica, a ne jedna osoba, niti samo crkvene starješine.—Matej 18: 17; 1. Timoteju 03: 15

Riječ "đakon" dolazi od grčke riječi *diakonos*, što znači "sluga". Apostol Pavao ukazuje na osobine koje bi trebale voditi zajednicu pri odabiru braće kao đakona. One uključuju: dobar kršćanski karakter, vjernost Istini i revnost za služenje Gospodinu i njegovom stadiu. Pavao zaključuje govoreći: "Jer oni koji dobro obavljaju službu, stječu častan položaj i veliku smjelost u vjeri, vjeri u Isusu Kristu."— 1. Timoteju 3: 8-13

Apostol Pavao također je upotrijebio istu grčku riječ u širem smislu, kada je sebe i Timoteja nazvao "poslužiteljima [*diakonos*] Božjim." (2. Korinćanima 6: 4) Dakle, vidimo da su sve prave starješine u Crkvi također đakoni ili sluge. Isus je tu riječ koristio u još širem smislu, kada je rekao svojim učenicima: "Najveći

među vama neka vam bude poslužitelj [*diakonos*]." (Matej 23: 11) Ovdje vidimo da privilegija služenja braći nije ograničena samo na one koji služe kao đakoni, niti onima koji su izabrani kao starješine. Točnije, svi posvećeni Gospodinovi sljedbenici trebaju biti sluge, i "ljubavljaju služiti jedni drugima."—Galaćanima 5: 13

Pouka dva

Filip i etiopski eunuh

***Ključni redak: „Filip
prozbori te mu, pošavši od
toga Pisma, navijesti
evanđelje: Isusa.“
Djela Apostolska 8: 35***

***Izabrani tekst:
Djela Apostolska 8: 26-39***

ĐAKON, imenom Filip, propovijedao je evanđelje u Samariji, kada ga je anđeo Gospodnji uputio da putuje na jug i krene putem koji "silazi od Jeruzalema u Gazu" (Djela Apostolska 8:5, 26) Filip "usta i pođe.

Odjednom eto nekog Etiopljanina, dvorjanina, visokog dostojanstvenika kandake, kraljice etiopske koji bijaše nad svom njezinom riznicom. Vraćao se iz Jeruzalema, kamo je bio pošao pokloniti se; sjedaše na svojim kolima i čitaše proroka Izaiju."—vss. 27, 28

Želja dvorjanina da obožava Boga vidljiva je ne samo u njegovom putovanju iz Etiopije u vrlo udaljeni Jeruzalem, već osobito u njegovoj predanosti i čitanju Svetoga pisma. U to vrijeme bio je običaj čitati naglas. Očigledno, dok je Filip hodao, čuo je čitanje dvorjanina iz knjige Izaije dok je prolazila kočija.

Kroz Duha Svetoga, Gospodin je usmjerio Filipa: "Pođi i pridruži se tim kolima! Filip pritrča i ču gdje onaj čita Izaiju proroka." (vss. 29, 30) Odlomak kojeg je dvorjanin čitao bio je: "Ko ovcu na klanje odvedoše ga, ko janje nijemo pred onim što ga striže on ne otvara svojih usta. U poniženju sud mu je uskraćen. Naraštaj njegov tko da opiše? Da, uklonjen je sa zemlje život njegov." (vss. 32, 33; Izaija 53: 7-9)

Filip je ljubazno upitao dvorjanina: "Razumiješ li što čitaš?" (Djela Apostolska 8: 30) Dvorjanin je ponizno odgovorio: " Kako bih mogao ako me tko ne uputi?" Onda zamoli Filipa da se usigne i sjedne uza nj. ... Dvorjanin se obrati Filipu pa će mu: ... "o kome to prorok govori? O sebi ili o kome drugom?"—vss. 31, 34

Naš ključni stih govori nam o tome kako je Filip ukazao dvorjaninu da je prorok Izaija govorio o Isusu. Evo primjera Božje uobičajene metode poučavanja onoga koji traži istinu. Iskoristio je svoju nadahnjujuću Riječ kao tekst i poslao svog predstavnika da pojasni njegov nauk. U ovom slučaju, Božja providnost se očitovala u Svetom pismu kojeg je dvorjanin čitao. To je otvorilo priliku Filipu da pouči dvorjanina, počevši od temeljnog načela Kristovog nauka—da je Isus umro kao "otkup za sve".—1. Timoteju 2: 5, 6

Filipovo podučavanje dvorjanina moralo je biti vrlo opsežno. Vjerujemo da je također objasnio posebnu povlasticu za one koji se u potpunosti posvećuju, u sadašnjem evanđeoskom dobu, da učine Božju volju i da postanu, ako su vjerni do smrti, zajednički nasljednici s Kristom. (Rimljanima 6: 3-14; 8: 16, 17) Nakon što je spoznao nebeski poziv i potpuno se posvetio Bogu, dvorjanin je želio dati izvanjsko svjedočanstvo krštenjem ili uranjanjem vodom. (Djela Apostolska 8:

36, 37) Kao što znamo, Bog je odobrio krštenje vodom "u ime Isusa Krista da vam se oprostite grijesi", počevši od Dana Pedesetnice.—Djela Apostolska 2: 38

Nakon što ga je Filip pokrstio, dvorjanin "radosno nastavi svojim putom." (Djela Apostolska 8: 39) Bez sumnje, Filip se također radovao što ga je Bog odabrao kao onoga koji će pronijeti njegovo ime jednome od svoje voljene djece. Neka se i nama pruže takve prilike za radost u Bogu i u njegovim providnostima koja se očituju u svjedočenju evanđeoske poruke.

Pouka tri

Ananija nalazi Pavla iz Tarza

Ključni redak: „Ananija ode, uđe u kuću, položi na nj ruke i reče: Pavle, brate!

Gospodin, Isus koji ti se ukaza na putu kojim si išao, posla me da progledaš i napuniš se Duha Svetoga.“

Djela Apostolska 9:17

Izabrani tekst:

Djela Apostolska 9:10-20

"iznenada ga obasja svjetlost s neba". Glas tada upita:

PAVLA IZ Tarza pogrešno usmjerena revnost, ne prema spoznaji, vodila je da energično progoni Isusove sljedbenike. Dok je Pavao putovao u Damask kako bi zarobio sve muškarce ili žene koje je pronašao da su prihvatili Kristov put, "iznenada ga obasja svjetlost s neba". Glas tada upita:

"Pavle, Pavle, zašto me progoniš?" (Djela Apostolska 9: 2-4) Kad je Pavao upitao tko mu je to rekao, odgovor je bio: "Ja sam Isus koga ti progoniš." (vss. 5, 6) Pavao nije izravno progonio slavljenoga Gospodina, progonio je "tijelo Kristovo", njegove sljedbenike.—1. Korinćanima 12: 12, 27

Nakon što je Pavao ustao s tla, shvatio je da je sada slijep. Oni koji su putovali s Pavlom za ruku su ga uveli u Damask. (Djela Apostolska 9: 8) Kakvu li je ogromnu tugu i krivnju Pavao morao osjetiti, sada kad je shvatio da su oni koje je slijedio i progonio zapravo pravi obožavatelji Božji. Jedan dokaz tome je da tri dana Pavao "nije jeo ni pio" (vs. 9) Prosječan čovjek može živjeti do nekoliko tjedana bez bilo kakve hrane. Međutim, malo ljudi može preživjeti ili izbjеći ozbiljne zdravstvene posljedice, a da ne piju više od tri ili četiri dana. Bog, međutim, nije dopustio Pavlu da umre ili da pati od bolesti zbog izbjegavanja hrane i pića. Umjesto toga, Bog je poslao Ananija, jednog od svojih poniznih i poslušnih sluga koji je živio u Damasku, da mu pomogne.—vs. 10

Gospodin je rekao Ananiji: "Pođi u ulicu zvanu Ravna i u kući Judinoj potraži Taržanina imenom Pavao." U to vrijeme Pavao je molio i na neki način mu je Bog pokazao da će čovjek koji se zove Ananija doći i da će pomoću njega biti ostvarena božja vizija (vss. 11,12) Ananija je zabrinuto odgovorio: "Gospodine, od mnogih sam čuo o tom čovjeku kolika je zla tvojim svetima učinio u Jeruzalemu. On ima od velikih svećenika i punomoć okovati sve koji prizivlju ime tvoje."—vss. 13,14

Gospodin je uvjerio Ananija rekavši: "Pođi jer on mi je oruđe izabrano da ponese ime moje pred narode i kraljeve i sinove Izraelove. Ja ću mu uistinu pokazati koliko mu je za ime moje trpjeti." (vss. 15, 16) Naš ključni stih pokazuje da je Ananija bio ohrabren i da je otišao do Pavla kao što ga je Gospodin uputio. Rekao je Pavlu da je poslan od Isusa, i da je instrument kojeg će Bog iskoristiti kako bi mu povratio vid. Ananija je također rekao Pavlu da će biti ispunjen Božjim Duhom Svetim. "I odmah mu s očiju spade nešto kao ljuske te on progleda pa usta, krsti se".—vs. 18

Razmišljajući o njegovoj pogrešno usmjerenoj revnosti, Pavao je kasnije napisao: "Da, ja sam najmanji među apostolima... jer sam progonio Crkvu Božju. Ali milošću Božjom jesam što jesam." (1. Korinćanima 15: 9, 10) Isto tako, Bog nas je također "pozvao pozivom svetim – ne po našim djelima, nego po svojem naumu i milosti koja nam je dana u Kristu Isusu." (2. Timoteju 1: 9) "Čovjek gleda na oči, a JAHVE gleda što je u srcu."— 1. Samuelova 16: 7

Petar poslan Korneliju

Ključni redak: „*Te im reče:*

*Vi znate kako je Židovu
zabranjeno družiti se sa
strancem ili k njemu ulaziti,
ali meni Bog pokaza da
nikoga ne zovem okaljanim
ili nečistim.“*

Djela Apostolska 10: 28

Izabrani tekstovi:

Djela Apostolska 10:19-33

KAD JE BOŽJA

milost prema Izraelu kao naciji završila u vrijeme Isusove smrti, pojedini Izraelci imali su priliku nakon tog vremena da se pokaju, odustanu od grijeha, pokrste se u Kristu i prime Duha Svetoga. (Djela Apostolska 2: 38, 3: 19) Međutim, kada je

došlo Božje vrijeme priznavanja, poganima je bila otvorena prilika da slijede Krista. Naša lekcija je izvješće o Korneliju, pobožnom čovjeku koji se često molio, ali koji nije bio Židov. Anđeo Gospodnji dođe ka Korneliju i reče mu: "Molitve su tvoje i milostinje uzišle kao žrtva podsjetnica pred Boga. Zato sada pošalji ljude u Jopu i dozovi ... Petra: ... on će ti reći što bi trebao učiniti."—Djela Apostolska 10: 2-6

Kornelije je bio vojni časnik Rimskog Carstva i kapetan nad više od 100 muškaraca, "satnik takozvane italske čete." (Djela Apostolska 10: 1). Radovao se kad je čuo poruku anđela, te je pokazao je svoju vjeru odmah obavjestivši sluge i vojnike što se dogodilo, i poslavši ih u Jopu, kako bi pronašli Petra.—vss. 7, 8

Kad su se Kornelijeve sluge približile Jopi, Petar se nalazio na krovu kuće moleći se Bogu. Odjednom je primio viziju od Gospodina. On "Gleda u nebo rastvoreno i posudu neku poput velika platna: uleknuta s četiri okrajka, silazi na zemlju. U njoj bijahu svakovrsni četveronošci, gmazovi zemaljski i ptice nebeske. I glas će mu neki: Ustaj, Petre! Kolji i jedi!"—vss. 9-13

Petar je, međutim, odgovorio: "Nipošto, Gospodine! Ta nikad još ne okusih ništa okaljano i nečisto." A glas će mu opet, po drugi put: "Što Bog očisti, ti ne zovi okaljanim!" Vizija se ponovila još dva puta, a onda kad je Petar razmišljao o tome, "Duh mu reče: Evo, neka te trojica traže. De ustani, siđi i pođi s njima ne skanjujući se jer ja sam ih poslao."(vss. 14-20) Naš ključni stih ističe da je Peter shvatio da nije na njemu da naziva bilo koga "okaljanim ili nečistim".

Petar siđe s krova i reče ljudima koje je poslao Kornelije: "Zašto ste došli?" Oni odgovore: "Satnik Kornelije, muž pravedan i bogobožazan, za kojega svjedoči sav narod židovski, primi od svetog anđela naputak da te dozove u dom svoj i čuje od tebe riječi." Petar je tada pošao do Kornelijeve kuće. Kada je stigao, ne samo da je Konelije čekao, nego je i "sazvao svoju rodbinu i prisne prijatelje". Kad je Petar ulazio u kuću, "pohrli mu Kornelije u susret, padne mu k nogama i pokloni se. Petar ga pridigne govoreći: Ustani! I ja sam čovjek."—vss. 21-26

Apostol Petar nije htio da ga itko obožava. Ovdje, i na drugim mjestima u Bibliji, rečeno nam je da se ne klanjamo Apostolima, pa čak ni anđelima. (Djela Apostolska 14: 11-15; Otkrivenje 19: 10; 22: 8-9) Isus je uputio svoje sljedbenike da nikoga na zemlji ne zovu "rabinom" ili "ocem", jer, rekao je, "jedan je vaš vođa –

Krist; a svi ste vi braća." (Matej 23: 8-10) Imajmo istovjetnu poniznu zahvalnost prema onima koje Gospodin koristi za objavljivanje evanđeoske poruke.

